

har her i Landet, idet den regner med en Indtægt af 23 Mill. Kr. og en Udgift af 19 Mill. Kr. —, til at bedømme Hensigtsmæssigheden af den Ordning, som en saadan Administration har faaet, hører ikke blot Indsigt i almindelige Administrationsforhold, i det, der kan passe paa Administration i Almindelighed, sely paa store Administrationsforhold — Statsadministrationsforhold eller private Administrationsforhold af større Omfang —, men der hører tillige indgaaende Sagkundskab og Kendskab til hele denne Administrations Krav og Teknik, og det kan man ikke forudsætte i Almindelighed er til Stede, og i alt Fald — det erkender Udvalget — ikke kan være til Stede i Udvalget, som heller ikke tror, at den overhovedet er til Stede i dette høje Ting. Men man kan da ligefrem spørge Regeringen — og det har jo det tidligere Udvalg gjort —, hvorledes Regeringen har fundet, at hele denne Administration har fungeret i disse 5 Aar. Har man været tilfreds med de Erfaringer, man har gjort? Har man navnlig været tilfreds med den Stilling, man har anvist de omstridte Embedsmænd under Jærnbandedriften? Har man været tilfreds med den Stilling og den Indflydelse, som navnlig de kommitterede have haft paa hele Driften, og tilfreds med den Maade, hvorpaa Revisionen og Regnskabsvæsenet i det hele har været ordnet? Blandt andre Spørgsmaal har det i forrige Samling nedsatte Udvalg rettet et Spørgsmaal til den højtærede Regering derom. Vi have ganske vist ikke faaet noget udtrykkeligt Svar derpaa, men det behøves efter min Mening heller ikke, thi da Regeringen forelægger et Lovforslag, som i alt væsentligt holder paa den nuværende Organisation, ligger deri efter min Mening en tydelig og klar Erkendelse fra Regeringens Side af, at den for sit Vedkommende ikke finder, at der er nogen særlig Anledning til at gøre Forandring i det i 1892 etablerede, saa at man ad den Vej ikke kan komme nærmere ind paa denne Sag.

Men, kan man spørge, er da den almindelige Mening den, at Statsbanedriften er hævet over enhver Anke og enhver Kritik? Det tror jeg ikke, man kan sige eller paa-staa. Spørgsmaalet bliver da: Hvad kan man i Almindelighed fordr af en velordnet Banedrift og navnlig af en Statsbanedrift? Der maa da, tror jeg, stilles tre bestemte Fordringer til en god Jærnbandedrift, nemlig for det første den, at Driften indrettes saaledes, at den i videst mulige Omfang kommer Samfærdselsinteresserne til gode, den maa derhos føres paa en saadan

Maade, at de Mennesker, der benytte den, ikke udsætte deres Liv og Lemmer for Fare derved, og den maa endelig for det tredje kunne opvise et i alt Fald dog nogenlunde anstændigt finansielt Resultat af sin Virksomhed. Jeg tror, det er disse tre Fordringer, der maa stilles til enhver Jærnbandedrift og ogsaa til Statsbanedriften, og hvis man kan besvare disse tre Spørgsmaal saaledes, at det er fuldt tilfredsstillende saavel i den ene som i den anden Retning, saa mener jeg for mit Vedkommende ikke der kan være nogen særlig Anledning til at gøre Forandringer i den Ordning, der nu har bestaaet i 5 Aar.

Er der da ikke kommet — vil jeg spørge — Klager frem over Statsbanedriften, saavel i den ene som i den anden Retning? Det er der sikkert, men i alt Fald kan man jo være aldeles vis paa, at om Driften end var nok saa udmærket, saa vil der dog altid komme Klager, og altsaa er Spørgsmaalet kun det: Er der med nogen Føje fremsat Klager mod Statsbanedriften og den Maade, hvorpaa den er ført i de 5 henrundne Aar? Jeg vil nævne enkelte af de Klager, der ere fremkomne, og holder mig da først til den første Betingelse for en god Jærnbandedrift: den, at den skal fremme Samfærdselens Interesser. Der har jeg da hørt den Klage fremført mod Statsbanedriften, at den ganske vist benytter sine egne Baner i fuldt Omfang, maaske i for stort Omfang, maaske med for mange Tog, naar henses til det finansielle Resultat, der derved fremkommer. Men jeg har ogsaa hørt Klage over, at Statsbanedriften med en vis Fornemhed i saa Henseende behandler andre lignende Institutioner, som træde i Forbindelse med den. Naar man har en Statsbane som den, vi have, der saa at sige er Rygraden i vor hele Samfærdsel her i Landet, saa er det en Selvfølge, at Statsbanedriften med Glæde maa modtage enhver ny Tilslutning, der kommer ad enhver anden Vej til Banen, og det ikke blot den Tilslutning, som kan finde Sted paa Landjorden ved de private Jærnbaner, men ogsaa den Tilslutning, som finder Sted gennem de kommunale Havne. Jeg har i denne Henseende hørt Klager ikke alene fra private Jærnbaneselskaber, lydende paa, at man har ret vanskeligt ved at komme til Rette med Statsbanedriften, men jeg har ogsaa hørt Klager fra Handelsstanden over, at Statsbanedriften med Hensyn til Benyttelsen af Havnebaner, som jo skulde sætte Havnene i Forbindelse med Statsbanerne, lægger forskellige Hin-